

Prima instanță: judecătoria Rîșcani (jud. I. Rabei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi)

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Valeriu Terr împotriva deciziei din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Terr împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 06 martie 2015, Valeriu Terr s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, Casei Naționale de Asigurări Sociale solicitînd anularea totală a deciziei Comisiei pentru stabilirea pensiilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani din 18 decembrie 2014 privind respingerea cererii de stabilire a pensiei lui Valeriu Terr și obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani să înlătore încălcările comise inițial.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în perioada 01 august 1988-07 august 2008 a activat în organele Procuraturii Republicii Moldova și a ocupat diverse funcții. Însă, începînd cu data de 05 noiembrie 2008 pînă în prezent activează ca avocat în baza licenței nr. 1541 din 05 noiembrie 2008, eliberată de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Menționează că, la data de 14 noiembrie 2014, cînd a împlinit vîrsta de 52 de ani, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani solicitînd stabilirea pensiei în baza art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Susține că, Comisia pentru stabilirea pensiilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, ca rezultat al examinării cererii sale, la data de 18 decembrie 2014 a adoptat decizia privind refuzul stabilirii pensiei, din motiv că perioada de activitate ca avocat în anii 2009-2014 se include în stagiul de cotizare numai la stabilirea pensiei pentru limita de vîrstă și nu se include în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiei de procuror.

Afirmă că, la data de 16 august 2015 a contestat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, în baza art. 14 al Legii contenciosului administrativ, iar prin scrisoarea nr. T-73/14 din 20 februarie 2015 a Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, i-a fost respinsă cererea prealabilă.

Consideră neîntemeiate decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani din 18 decembrie 2014 privind refuzul stabilirii pensiei de procuror și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM privind respingerea cererii prealabile.

Invocă că, în conformitate cu prevederile art. 46² a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr. 156 din 14 octombrie 1998, asiguratul, care în anul 2014, a atins vârsta de 52 de ani și confirmă stagiul de cotizare de 28 de ani, din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75 % din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută.

Indică că, legea menționată prevede trei condiții obligatorii pentru stabilirea pensiei de procuror și anume: vârsta corespunzătoare, stagiul special și stagiul general de cotizare.

Relatează că, vârsta și stagiul special, adică cel puțin 15 ani în funcția de procuror, în cazul său se confirmă. Stagiul său de muncă în total constituie mai mult de 32 de ani, însă ultimii 6 ani nu au fost incluși de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani și Casa Națională de Asigurări Sociale a RM în stagiul de cotizare pe criteriul mărimii plăților a tarifului anual de asigurări sociale de stat.

În opinia sa, concluzia respectivă contravine prevederilor legale, iar art. 46² al Legii privind pensiile de asigurare socială de stat, nr. 156 din 14 octombrie 1998, nu conține careva cerințe speciale la stagiul de cotizare, inclusiv și în privința mărimii contribuțiilor în fondul social. Efectuarea plăților asigurărilor sociale integral și la timp în perioada 2008-2014, se confirmă prin extrasul din codul său personal, iar pârâții nu neagă acest fapt.

Remarcă că, activînd în calitate de avocat în perioada 2008-2014, în conformitate cu legislația în vigoare, a contribuit la fondul de pensii, adică perioada dată este stagiul de cotizare și complet corespunde noțiunii „stagiul de cotizare”, prevăzut de art. 46² al Legii privind pensiile de asigurare socială de stat, nr. 156 din 14 octombrie 1998. Perioada executării profesiei de avocat se include în vechimea de muncă, conform art. 52 alin. (7) al Legii cu privire la avocatură, nr. 1260 din 19 iulie 2002. Plata tarifelor în fondul de pensii nu servește ca temei pentru a nu include perioada dată în stagiul de cotizare.

Prin hotărîrea din 13 mai 2015 a judecătorei Rîșcani s-a admis acțiunea depusă de Valeriu Terr și s-a anulat decizia din 18 decembrie 2014 a Comisiei pentru stabilirea pensiei a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani privind refuzul acordării lui Valeriu Terr a pensiei pentru vechimea în muncă.

Prin decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat integral hotărîrea din 13 mai 2015 a judecătorei Rîșcani, pronunțîndu-se o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii depuse de Valeriu Terr.

La data de 18 ianuarie 2016, Terr Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a examinat superficial pricina, fără a verifica legislația în vigoare, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o altă lege neaplicabilă speței și a interpretat eronat legea.

Relevă că, neinclusiunea ultimilor 6 ani de activitate în stagiul de cotizare pe criteriul mărimii plăților a tarifului anual de asigurări sociale de stat, contravine prevederilor legale, în condițiile când art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nu stabilește careva cerințe speciale privind stagiul de cotizare, inclusiv și în privința mărimii cotizațiilor în fondul special.

În acest sens, indică că art. 1 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, prevede că stagiul de cotizare este însumarea a perioadelor de activitate în care s-au plătit contribuții la fondul de pensie, iar conform art.5 alin. (1) al Legii menționate, în sistemul public stagiul de cotizare însumează toate perioadele contributive.

Menționează că, activând ca avocat în perioada anilor 2008-2014, a achitat în fondul de pensii toate contribuțiile conform legislației în vigoare, adică perioada dată este stagiul de cotizare și complet corespunde noțiunii de "stagiul de cotizare", prevăzută de art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr. 156-din 14 octombrie 1998.

Opinează că, pârții și instanța de apel acordă sensuri diferite unei și aceeași noțiuni de "stagiul de cotizare" și impun condiții care nu sunt prevăzute de lege.

Declară că, pârții și instanța de apel și-au motivat concluziile în baza tălmăcirii anexei nr.3 al Legii anuale a bugetului asigurărilor sociale de stat, care prevede tarifele contribuțiilor de asigurări sociale de stat, care au fost interpretate tendențios, fiind ignorate evident prevederile art.5 alin.(1) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Susține că, concluzia instanței de apel precum că perioada activității ca avocat s-ar include în stagiul de cotizare numai la stabilirea pensiei pentru limita de vârstă și că nu ar putea fi inclusă în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiei pentru procurori, este ca rezultat al interpretării și aplicării eronate a legislației în vigoare ce ține de pensionare.

Conform art.9 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, în sistemul public se acordă trei categorii de pensii: pensia pentru limita de vârstă, pensie de invaliditate și pensie de urmaș. În opinia sa, pensia de procuror se referă la categoria pensiei pentru limita de vârstă, deoarece condiția obligatorie pentru a dispune de pensia dată este atingerea unei vârste anumite cu tendința de a o majora pîna la vârsta generală, ceea ce nu schimbă natura pensiei date.

Remarcă că, instanța de apel, pe de o parte, susține că perioada de muncă ca avocat trebuie să fie inclusă în stagiul de cotizare la stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, iar pe de altă parte, consideră legală neinclusiunea perioadei date în stagiul pentru numirea pensiei de procuror, care nu este alt ceva decît pensia pentru limita de vârstă.

Consemnează că, principalul argument pentru justificarea legalității refuzului de a-i acorda pensia de procuror, instanța de apel invocă dispoziția art.6 al Legii anuale bugetului asigurări sociale de stat, normă ce nu este aplicabilă speței date, deoarece reglementează asigurările unei categorii de persoane care nu sunt

menționate în anexa nr.3 și sunt asigurate pe baza de contract individual încheiat cu Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Bălți a fost adoptată la 19 noiembrie 2015, iar Valeriu Terr a declarat recurs la data de 18 ianuarie 2016, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Valeriu Terr și va casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept, să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 1 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, asigurat este persoană fizică, în vîrsta aptă pentru muncă, cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova, înregistrată în calitate de contribuabil la fondul de asigurări sociale pentru a beneficia de pensie proporțional contribuțiilor achitate.

Pensie de asigurări sociale de stat constituie dreptul bănesc cuvenit asiguratului, în condițiile prezentei legi, corelativ obligațiilor privind plata contribuțiilor de asigurări sociale de stat.

Stagiul de cotizare reprezintă însumarea perioadelor de activitate în care s-a plătit contribuția la fondul de pensii.

Conform art.5 alin.(1) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, în sistemul public, stagiul de cotizare însumează toate perioadele contributive.

Conform art.9 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, în sistemul public, se acordă următoarele categorii de pensii: a) pensie pentru limită de vîrstă; b) pensie de invaliditate; c) pensie de urmaș.

Conform art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, asiguratul care a atins vîrsta menționată la alin. (2) și confirmă stagiul de cotizare prevăzut la alin. (3), din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75% din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută. Începînd cu 1 iulie

2011, pentru procurori se stabilește vârsta de pensionare de 50 de ani și 6 luni, atât pentru bărbați, cât și pentru femei. În fiecare an ulterior, vârsta de pensionare se majorează conform tabelului nr. 9, pînă la atingerea vârstei de pensionare prevăzute la art. 41 alin. (1). De la 1 iulie, vârsta de pensionare pentru bărbați și femei, în anul 2011 constituie 50 ani 6 luni și respectiv 50 ani 6 luni; 2012 - 51 ani și respectiv 51 ani; 2013 -51 ani 6 luni și respectiv 51 ani 6 luni; 2014-52 ani și respectiv 52 ani; 2015 -52 ani 6 luni și respectiv 52 ani 6 luni; 2016 -53 ani și respectiv 53 ani; 2017-53 ani 6 luni și respectiv 53 ani 6 luni; 2018 -54 ani și respectiv 54 ani; 2019- 54 ani 6 luni și respectiv 54 ani 6 luni; 2020 -55 ani și respectiv 55 ani; 2021- 55 ani 6 luni și respectiv 55 ani 6 luni; 2022-56 ani și respectiv 56 ani; 2023 - 56 ani 6 luni și respectiv 56 ani 6 luni; 2024- 57 ani și respectiv 57 ani; 2025- 57 ani 6 luni și respective 57 ani; - 2026-58 ani și respectiv 57 ani; 2027-58 ani 6 luni și respective 57 ani; 2028 -59 ani și respectiv 57 ani; 2029-59 ani 6 luni și respectiv 57 ani; 2030-60 ani și respectiv 57 ani; 2031-60 ani 6 luni și respectiv 57 ani; 2032- 61 ani și respectiv 57 ani; 2033 -61 ani 6 luni și respectiv 57 ani; 2034 -62 ani și respectiv 57 ani. Începînd cu 1 iulie 2011, pentru procurori se stabilește stagiul de cotizare necesar obținerii dreptului la pensie de 22 de ani. În fiecare an ulterior, stagiul de cotizare se majorează conform tabelului nr. 10, pînă la atingerea stagiului de cotizare de 35 de ani pentru bărbați și de 30 de ani pentru femei. De la 1 iulie, stagiul de cotizare constituie 2011 -22 ani; 2012-24 ani; 2013-26 ani; 2014-28 ani; 2015-30 ani; 2016-32 ani; 2017-34 ani; 2018-35 ani. Procurorii militari cad sub incidența Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne. Vechimea în muncă a procurorilor transferați în procuraturile militare și în subdiviziunea Procuraturii Generale investită cu atribuții în Forțele Armate se include în vechimea totală în muncă a militarului. În stagiul de muncă/cotizare în funcția de procuror necesar stabilirii pensiei se include și perioada de activitate în calitate de anchetator în procuratură și de judecător. Perioadele de activitate necontributive în funcțiile de procuror, de anchetator în procuratură și de judecător de pînă la 31 decembrie 2005 se includ în stagiul de cotizare total și în cel special. Cheltuielile aferente includerii în stagiul de cotizare a perioadelor specificate se acoperă de la bugetul de stat în modul stabilit de Guvern.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Rezultînd din prevederile legale enunțate supra, precum și din dispozițiile art. 2 și art.3 ale Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele pricinii rezultă că Valeriu Terr a activat în organele procuraturii în perioada 01 august 1988-07 august 2008 ca procuror, ceea ce se confirmă prin extrasul din carnetul de muncă (f.d.15-18).

Tot aici, este de menționat că acest fapt nu se contestă de către pârți, ceea ce denotă decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani contestată și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM, nr. T-73/14 din 20 februarie 2015 (f.d.5, 8).

De asemenea, Colegiul reliefă că la împlinirea vârstei de 52 ani, la data de 14 noiembrie 2014, Terr Valeriu s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, întru stabilirea pensiei conform prevederilor art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998.

Prin decizia din 18 decembrie 2014 a Comisiei pentru stabilirea pensiilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, lui Valeriu Terr i s-a refuzat acordarea pensiei pentru vechimea de muncă procurorilor, deoarece conform prevederilor art. 42 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, pensia pentru vechimea în muncă procurorilor se stabilește la împlinirea vârstei de 52 de ani cu condiția realizării unui stagiului de 28 de ani (f.d.5).

Colegiul decelează că temei întru refuzul acordării pensiei lui Valeriu Terr, a servit faptul că în baza actelor prezentate de Valeriu Terr se confirmă un stagiul de cotizare de 26,1 ani, iar perioada de activitate 2009-2014 nu se include în stagiul de cotizare, conform Legii bugetului asigurărilor sociale de stat.

La data de 16 ianuarie 2015, Valeriu Terr, în temeiul art. 14 al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, a contestat decizia din 18 decembrie 2014 a Comisiei pentru stabilirea pensiilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM, nr. T-73/14 din 20 februarie 2015, s-a confirmat legalitatea deciziei contestate, specificând că perioada de activitate ca avocat 01 ianuarie 2009-01 octombrie 2010, nu se include în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiei ca procuror (f.d.8).

În contextul dat, Colegiul apreciază ca fiind corectă constatarea instanței de apel precum că art. 46² al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, stabilește trei condiții întru beneficierea pensiei în proporție de 75% din suma plăților lunare asigurate ale procurorului, după cum urmează:- vârsta de 52 de ani; -stagiul de cotizare de 28 ani; - cel puțin de 15 ani în funcția de procuror.

În acest sens, Colegiul reiterează că Valeriu Terr a activat în organele procuraturii în perioada 01 august 1988-07 august 2008 ca procuror, adică 20 de ani,

iar începînd cu 08 octombrie 2008 activează ca avocat, ceea ce se confirmă prin înscrierile efectuate în carnetul de muncă pe numele lui Valeriu Terr (f.d.15-19).

Conform buletinului de identitate pe numele lui Valeriu Terr, se atestă împlinirea acestuia a vârstei de 52 ani la data de 14 noiembrie 2014 (f.d.4).

În consecință, Colegiul consideră corectă concluzia primei instanțe precum că Valeriu Terr întrunește condițiile legale pentru beneficierea de pensie în proporție de 75% din suma plăților lunare de asigurare, rezultînd din vârsta acestuia, stagiul de cotizare și stagiul minim de procuror.

Colegiul apreciază ca fiind justă concluzia primei instanțe precum că contravine art. 1 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, argumentul pîrîților referitor la faptul că plata tarifului anual ca avocat îi asigură lui Valeriu Terr dreptul la pensie pentru limita de vîrstă și perioada respectivă s-ar include în stagiul de cotizare doar la stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă, deoarece în condițiile articolului dat stagiul de cotizare reprezintă însumarea perioadelor de activitate în care s-a plătit contribuția la fondul de pensii.

Mai mult, legislația în vigoare nu diferențiază stagiul de cotizare, acesta fiind unic indiferent de categoria pensiei calculate, fie pentru limita de vîrstă, pentru urmaș sau pentru invaliditate, în condițiile cînd art. 9 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, menționat supra, stabilește doar trei categorii de pensii.

Astfel, este lipsit de suport probant și juridic argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că vărsările în fondul social pe perioada de activitate 2008-2014 a lui Valeriu Terr ca avocat se includ în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiei de vîrstă și nu pentru stabilirea pensiei de procuror, or, această poziție contravine legislației în vigoare, în condițiile cînd art. 9 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, nu prevede pensia de procuror ca categorie separată.

În speță, efectuarea plăților asigurărilor sociale de către Valeriu Terr, ca avocat, în perioada 2008-2014, se confirmă prin extrasul din dosarul său personal, nu este negat de partea pîrîtă.

Prin urmare, Colegiul decelează că fiind peremptoriu faptul că Valeriu Terr are un stagiul de activitate de 32 de ani, pe perioada căruia a achitat contribuții la fondul social, inclusiv și în perioada de activitate ca avocat.

La caz, Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel precum că activitatea de avocat se atribuie la celelalte categorii de contribuabili, conform art. 6 alin.(4) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nr.156 din 14 octombrie 1998, iar cuantumul minim de contribuții se stabilește prin Legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat.

Tot aici, este de menționat că prevederile art. 6 al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru anul 2009-2014, invocate de instanța de apel, nu sunt aplicabile speței date, în condițiile cînd dispoziția normei date se referă la asigurarea socială a unor categorii de persoane neincluse în anexa 3 al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat și care sunt asigurate în baza contractului individual încheiat cu Casa Națională de Asigurări Sociale de Stat.

Colegiul consideră relevant și argumentul recurentului precum că avocatul, indiferent de forma juridică de organizare, este inclus în pct.1.5 al anexei 3 al Legii

bugetului asigurărilor sociale de stat și astfel, nu cade sub incidența art. 6 al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat.

La caz, Colegiul apreciază ca fiind justă concluzia primei instanțe precum că Valeriu Terr întrunește condițiile legale pentru beneficierea pensiei în proporție de 75% și ca rezultat se impune anularea deciziei din 18 decembrie 2014 a Comisiei pentru stabilirea pensiilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, lui Valeriu Terr i s-a refuzat acordarea pensiei pentru vechimea de muncă.

Astfel, Colegiul constată că prima instanță a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, apreciind greșit circumstanțele de fapt, iar hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate și menținerea în vigoare a hotărîrii primei instanțe.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Valeriu Terr.

Se casează decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Bălți, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Terr împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, cu menținerea hotărîrii din 13 mai 2015 a judecătoriei Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală